

O dvojnih merilih naše vlade

Namesto da bi zakone spoštovali, tako kot jih moramo vsi, jih krojijo sebi po meri.

” Da se slovenska politična vrhuška požvižga na moralo in etiko, ni skrivnost. V poslu, kjer velja aksiom, da morajo družbe ustvarjati dobiček, je meja med etiko in zaslužki malce bolj megljena. Lastniki pač zahtevajo dividende. Toda te najbolj prezira vredne lastnosti niso nekaj, kar bi na površje slovenske družbe privrelo šele v času krize. Že pred dobrimi 20 leti je takratna gospodarsko-politična sprega sistem oblikovanja zakonodaje postavila tako, da so njegov rezultat zakoni, pisani na kožo vsakokratni oblasti in njihovim prijateljem med poslovneži. Kako si drugače razlagati dejstvo, da je generaciji ljudi, ki vodi državo zadnji dve desetletji, uspelo povsem uničiti družbeni kapital, ki ga je v drugi polovici 20. stoletja akumulirala generacija njihovih očetov in mater. Pri tem ne gre spregledati dejstva, da so danes na oblasti praktično isti ljudje. Če niso na oblasti, pa vlečejo nit iz ozadja.

Dvojna merila. Zadnji v vrsti zakonov, pisanih po meri tega ali onega, je zakon o prevzemih. Ker je vladi nekajkrat prekrižal načrte, se ga je lotila spreminjati, spremenila pa tako, da je pravila omilila le zase. Ker to pač lahko stori. Na opozorila stroke, ne nazadnje tudi državnoborske zakonodajno-pravne službe, se ministri požvižgajo. Dvojna merila ima država tudi pri izplačevanju regresa; meja za najnižje izplačilo javnim uslužbencem je postavljena za desetino nižje kot v gospodarstvu. Olajševalna okoliščina pri tem je sicer prazna državna blagajna. Toda v gospodarstvu niso razmere nič boljše. Če je kriza, je kriza za vse.

david.jug@zurnal24.si